

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z JĘZYKA POLSKIEGO W SZKOLE PODSTAWOWEJ NR 2 IM. HENRYKA SIENKIEWICZA W MUROWANEJ GOŚLINIE

I. WSTĘP

Przedmiotowy System Oceniania opracowano na podstawie dokumentów:

- Statutu Szkoły Podstawowej nr 2 im. Henryka Sienkiewicza w Murowanej Goślinie;
- Podstawy programowej kształcenia ogólnego;
- Programu nauczania „*Między nami*”, autorzy: Agnieszka Łuczak, Anna Murdzek
- Powyższy dokument zawiera wstęp, cele, zasady, wymagania edukacyjne, obszary aktywności podlegające ocenianiu, szczegółowe kryteria ocen z języka polskiego, sposoby dokumentowania osiągnięć i postępów uczniów oraz ewaluację.

II. CELE PRZEDMIOTOWEGO SYSTEMU OCENIANIA

Ocenianie przedmiotowe (podobnie jak wewnątrzszkolne) ma na celu:

- Poinformowanie ucznia o poziomie jego osiągnięć edukacyjnych z języka polskiego o postępach w tym zakresie,
- Pomoc uczniowi w samodzielnym planowaniu swojego rozwoju,
- Motywowanie ucznia do dalszej pracy,
- Dostarczenie rodzicom (prawnym opiekunom) i nauczycielowi informacji o postępach, trudnościach i uzdolnieniach ucznia,
- Dać nauczycielowi informacje o efektywności jego nauczania, właściwego doboru materiałów, metod i sposobów nauczania.

III. ZASADY PRZEDMIOTOWEGO SYSTEMU OCENIANIA

1. PSO ma na celu wspieranie intelektualnego i osobowościowego rozwoju ucznia.
2. Nauczyciele na początku roku szkolnego informują uczniów oraz rodziców o wymaganiach edukacyjnych wynikających z realizowanego przez siebie programu nauczania oraz o sposobach sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów.
3. Ocena ma dostarczyć uczniom, rodzicom i nauczycielowi rzetelnej informacji o specjalnych uzdolnieniach, postępach i trudnościach ucznia.

4. Każda ocena jest opatrzona komentarzem nauczyciela ustnym lub pisemnym.
5. Zawartością komentarza są wskazówki dla ucznia, w jaki sposób może on podnieść swoje osiągnięcia edukacyjne.
6. Wymagania edukacyjne sformułowane są w oparciu o podstawę programową nauczania języka polskiego w klasach IV-VII oraz programu „*Między nami*”.
7. Stosuje się sześciostopniową skalę ocen.
8. Najważniejsze są oceny ze sprawdzianów i prac klasowych.
9. Jeżeli z przyczyn losowych uczeń nie może pisać pracy klasowej z całą klasą, to powinien to uczynić w terminie dwutygodniowym od powrotu do szkoły po uprzednim zapoznaniu się z wymaganiami i uzgodnieniu terminu z nauczycielem. Niezgłoszenie się w wyznaczonym terminie skutkuje oceną niedostateczną.
10. Uczeń ma prawo do poprawy prac pisemnych, jeżeli otrzymał ocenę niedostateczną, dopuszczającą lub dostateczną.
11. Prace klasowe są zapowiadane z tygodniowym wyprzedzeniem.
12. Wszystkie prace klasowe uczeń musi poprawić, czyli dokonać analizy i korekty popełnionych błędów.
13. Pisemne prace domowe (wypracowania różnego typu) nie są zadawane z lekcji na lekcję.
14. Pracą domową jest również przeczytanie tekstu literackiego. Jej niewykonanie skutkuje oceną niedostateczną.
15. Cztery razy w półroczu uczeń może zgłosić nieprzygotowanie do lekcji bez żadnych konsekwencji.
16. Sprawdziany i prace klasowe są przechowywane w teczkach, do których ma wgląd uczeń i jego rodzice.
17. Jeżeli uczeń na I półroczu otrzymał ocenę niedostateczną ma obowiązek uzupełnić i poprawić wiedzę oraz umiejętności co najmniej na ocenę dopuszczającą w II półroczu – w terminie uzgodnionym z nauczycielem.

IV. WYMAGANIA EDUKACYJNE

Kryteria wymagań programowych, wg których nauczyciel będzie planował zajęcia oraz oceniał osiągnięcia uczniów i skuteczność własnej pracy wynikają z podstawy programowej, programu nauczania oraz uwzględniają standardy egzaminacyjne.

WYMAGANIA EDUKACYJNE Z JĘZYKA POLSKIEGO W KLASIE 4 SZKOŁY PODSTAWOWEJ

I KSZTAŁCENIE LITERACKIE I KULTUROWE

1. SŁUCHANIE:

- słucha innych i uczestniczy w rozmowie, zadaje pytania, odpowiada
- odróżnia informacje ważne od mniej ważnych
- przekazuje treść wysłuchanych wypowiedzi
- wybiera najważniejsze informacje z wysłuchanego tekstu, tworzy notatkę w formie tabeli, schematu, kilkuzdaniowej wypowiedzi, rysuje plan, ilustracje do tekstu, formułuje pytania
- właściwie odbiera intencje nadawcy komunikatu
- wyraża swoje zdanie na temat wysłuchanego komunikatu
- nazywa intencje nadawcy komunikatu
- odczytuje i wyjaśnia przerośny sens wysłuchanych utworów poetyckich i prozatorskich.

2. CZYTANIE:

- identyfikuje nadawcę i odbiorcę wypowiedzi
- określa temat i główną myśl tekstu
- oddziela informacje ważne od drugorzędnych i wykorzystuje je w odczytywaniu
- wyszukuje w wypowiedzi informacje wyrażone pośrednio i wykorzystuje je
- wybiera i wykorzystuje informacje z instrukcji, tabeli, notatki, schematu, przepisu, notatki w tworzeniu własnych wypowiedzi
- rozumie funkcję akapitu
- wskazuje i odczytuje przerośne znaczenie wyrazów w wypowiedzi
- wskazuje typowe elementy konstrukcyjne i stylistyczne w zaproszeniach, życzeniach, ogłoszeniach, instrukcjach, przepisach
- ma świadomość konstrukcji wypowiedzi i rozumie funkcje takich części składowych wypowiedzi, jak tytuł, wstęp, rozwinięcie, zakończenie
- głośno czyta utwory poetyckie i prozatorskie, uwzględniając zasady poprawnej artykulacji i intonacji, aby oddać sens odczytywanego tekstu
- czyta ze zrozumieniem na poziomie semantycznym i krytycznym, również teksty spoza listy lektur

3. ANALIZOWANIE I INTERPRETOWANIE TEKSTÓW KULTURY:

- uzasadnia swoje reakcje czytelnicze o konfrontuje je z innymi odbiorcami
- analizuje elementy świata przedstawionego w utworze epickim, takie jak: czas, miejsce, bohaterowie, zdarzenia
- objaśnia funkcję analizowanych elementów świata przedstawionego w utworze epickim
- porównuje funkcję analizowanych elementów świata przedstawionego w różnych utworach epickich
- identyfikuje baśń i legendę, wskazuje elementy baśni i legendy w innych tekstach kultury
- odnosi się do postaw bohaterów fikcyjnych i opisuje otaczającą ich rzeczywistość
- charakteryzuje i ocenia bohaterów oraz ich postawy odnoszące się do takich wartości, jak np. miłość – nienawiść, przyjaźń – wrogość; konfrontuje sytuację bohaterów z własnymi doświadczeniami
- rozumie podstawową funkcję wersu, zwrotki, rymu
- wykorzystuje wiedzę na temat wersu, zwrotki, rymu do interpretacji utworu
- rozumie funkcję akapitu jako logicznie wyodrębnionej całości w tekście
- objaśnia znaczenia i funkcję epitetów, porównań i przerośni w tekście
- wyodrębnia elementy dzieła filmowego, odróżnia film animowany i aktorski wyróżnia wśród przekazów audiowizualnych programy informacyjne, rozrywkowe, reklamy, dostrzega różnice między celem programów informacyjnych, rozrywkowych, reklam

II KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE

- świadomie i sprawnie stosuje wiedzę językową w zakresie treści materiałowych przewidzianych programem nauczania słownictwa, składni, fleksji i fonetyki
- dba o poprawność słownikową tworzonych wypowiedzi, odpowiednio dobiera wyrazy bliskoznaczne i przeciwstawne, wzbogacając tekst w zależności od formy wypowiedzi i sytuacji komunikacyjnej
- tworzy ciekawe pod względem składniowym wypowiedzi, stosuje się do zasad poprawności logiczno-składniowej, dba o poprawną interpunkcję wypowiedzeń złożonych)
- w wypowiedziach stosuje w poprawnych formach odmienne i nieodmienne części mowy przewidziane w programie nauczania, w tym poprawnie stosuje formy czasu teraźniejszego oraz formy rodzaju męskoosobowego i niemęskoosobowego w czasie przeszłym i przyszłym
- biegle stosuje wiadomości z zakresu fonetyki i wykorzystuje je w poprawnym zapisie wyrazów

III TWORZENIE WYPOWIEDZI

1. MÓWIENIE:

- przedstawia i uzasadnia własne stanowisko w związku ze sposobem rozwiązania problemu, wykonania zadania, podaje odpowiednie przykłady, stosuje się do reguł grzecznościowych
- podejmuje rozmowę na temat przeczytanej lektury/dzieła także spoza kanonu lektur przewidzianych programem nauczania w klasie czwartej; omawia je w odniesieniu do innych dzieł także spoza kanonu lektur
- interpretuje metaforyczne i symboliczne treści utworów literackich i plastycznych
- udziela wyczerpujących wypowiedzi poprawnych pod względem konstrukcyjnym i stylistycznym
- w rozmowie związanej z lekturą, filmem czy codziennymi sytuacjami stosuje frazeologizmy związane z omawianą tematyką
- w opisie dzieła kultury stosuje słownictwo wyrażające stosunek odbiorcy wobec dzieła
- interpretuje przenośne treści utworów poetyckich przewidzianych w programie nauczania
- zaznacza akcenty logiczne, stosuje pauzy, dostosowuje tempo recytacji do treści utworu
- wzbogaca komunikat pozawerbalnymi środkami wypowiedzi
- dokonuje samokrytyki wypowiedzi i doskonali ją pod względem konstrukcji i języka przedstawia własne zdanie w rozmowie
- w sposób uporządkowany opisuje przedmiot, miejsce, krajobraz, postać, zwierzę, obraz, ilustrację, plakat, stosując słownictwo służące do formułowania ocen, opinii, emocji i uczuć
- wygłasza tekst poetycki z pamięci, posługując się pauzą, barwą głosu
- stosuje się do zasad właściwego akcentowania wyrazów i intonowania wypowiedzeń

2. PISANIE:

- tworzy samodzielne wypowiedzi cechujące się ciekawym ujęciem tematu, poprawną konstrukcją oraz właściwym doбором środków językowych
- wykazuje się szczególną dbałością o poprawność ortograficzną, interpunkcyjną, fleksyjną i składniową oraz estetykę zapisu wypowiedzi
- uzasadnia własne zdanie, podaje odpowiednie przykłady, np. z lektury
- w wypowiedziach związanych z lekturą, filmem czy codziennymi sytuacjami stosuje frazeologizmy związane z omawianą tematyką
- komponuje i przekształca plan wypowiedzi

- pisze opowiadanie twórcze, list z perspektywy bohatera, baśń,
- streszcza utwory fabularne, świadomie wykorzystuje wyrazy określające następstwo czasowe, zwłaszcza przysłowki; opowiada z perspektywy świadka i uczestnika zdarzeń
- zapisuje dialog w opowiadaniu
- w sposób uporządkowany opisuje przedmiot, miejsce, krajobraz, postać, zwierzę, obraz, ilustrację, plakat, stosując słownictwo służące do formułowania ocen i opinii, emocji i uczuć
- układa życzenia, zapisuje przepis, instrukcję, ogłoszenie
- w opisie dzieła kultury stosuje słownictwo wyrażające stosunek odbiorcy wobec dzieła
- dokonuje samodzielnej autokorekty napisanego tekstu
- stosuje akapit jako znak logicznego wyodrębnienia fragmentów wypowiedzi
- w kilkuzdaniowych wypowiedziach związanych z lekturą, filmem czy codziennymi sytuacjami łączy za pomocą odpowiednich spójników współzależne związki wyrazowe i stosuje się do zasad interpunkcji

IV SAMOKSZTAŁCENIE

- wybiera i wykorzystuje informacje z różnych źródeł (np. czasopism, stron internetowych) we własnych wypowiedziach o charakterze informacyjnym lub oceniającym
- korzysta ze słowników i encyklopedii

WYMAGANIA EDUKACYJNE Z JĘZYKA POLSKIEGO W KLASIE 5 SZKOŁY PODSTAWOWEJ

I ODBIÓR WYPOWIEDZI I WYKORZYSTANIE ZAWARTYCH W NICH INFORMACJI

1. SŁUCHANIE:

- w rozmowie i innych sytuacjach komunikacyjnych celowo odwołuje się do wypowiedzi innych osób, potrafi się do nich ustosunkować
- dokonuje selekcji informacji w celu wykorzystania ich w sytuacjach nietypowych
- nazywa intencje nadawcy komunikatu, dostrzega zależność między przerośnym znaczeniem a intencją nadawcy wypowiedzi w tekstach poetyckich i reklamowych, wskazuje elementy o charakterze perswazyjnym
- uzasadnia swoje zdanie na temat wysłuchanego komunikatu
- odróżnia informacje ważne od mniej ważnych
- na podstawie słuchanego tekstu tworzy notatkę, pisze krótkie streszczenie
- odróżnia wypowiedzi literackie od informacyjnych i reklamowych
- objaśnia morał baśni, bajki, wyjaśnia metaforyczny charakter mitu
- na podstawie intonacji odróżnia zdania neutralne od wykrzyknikowych

2. CZYTANIE:

- czyta ze zrozumieniem na poziomie krytycznym teksty spoza listy lektur
- interpretuje utwory poetyckie i prozatorskie
- wyszukuje w wypowiedzi informacje wyrażone pośrednio i wykorzystuje je w wypowiedzi np. opisującej lub oceniającej postać fikcyjną lub rzeczywistą
- oddziela informacje ważne od drugorzędnych i wykorzystuje je w odczytaniu znaczeń dosłownych i przerośnych
- wykorzystuje treści zawarte w artykule, instrukcji, przepisie, tabeli, schemacie i notatce

- nazywa intencje nadawcy komunikatu, dostrzega zależność między przenośnym znaczeniem a intencją nadawcy wypowiedzi
- nazywa osobę mówiącą w tekście w zależności od rodzaju utworu (podmiot liryczny, narrator)
- w sytuacjach typowych odróżnia fakty od opinii
- wskazuje typowe elementy stylistyczne i graficzne w zaproszeniach, życzeniach, ogłoszeniach, instrukcjach, przepisach
- dostrzega relacje między takimi elementami konstrukcji, jak tytuł, wstęp, rozwinięcie, zakończenie
- głośno czyta utwory, wykorzystując umiejętność poprawnej artykulacji i intonacji, aby oddać sens odczytywanego tekstu
- rozumie funkcje użytych w tekście zdań pojedynczych rozwiniętych i nierozwiniętych, pojedynczych i złożonych, równoważników zdań
- rozumie funkcję użytych form przypadków, liczb, osób, czasów w tekstach literackich, użytkowych, reklamowych
- głośno czyta utwory, uwzględniając zasady poprawnej artykulacji i intonacji
- wskazuje różnice między rzeczownikami, czasownikami, przymiotnikami, liczebnikami, zaimkami, przyimkami i spójnikami
- rozpoznaje równoważnik zdania
- rozpoznaje w tekście formy przypadków, liczb, osób, rodzajów; odróżnia formy osobowe czasowników od nieosobowych (bezokolicznik, formy zakończone na -no, -to)

3. DOCIERANIE DO INFORMACJI:

- wybiera i wykorzystuje informacje z różnych źródeł (np. czasopism, stron internetowych) we własnych wypowiedziach o charakterze informacyjnym lub oceniającym
- w zależności od celu poszukiwań świadomie wybiera odpowiedni słownik (słownik ortograficzny, słownik wyrazów bliskoznacznych, słownik języka polskiego, słownik wyrazów obcych)
- konfrontuje ze sobą informacje zgromadzone na podstawie różnych źródeł

II ANALIZA I INTERPRETACJA TEKSTÓW KULTURY

- porównuje funkcję analizowanych elementów świata przedstawionego w różnych utworach epickich i poetyckich
- wskazuje elementy baśni, legendy, bajki, mitu w innych tekstach kultury oraz odnajduje i omawia nawiązania do tego typu utworów we współczesnych tekstach kultury, np. opowiadaniach, reklamach, oraz w języku, np. we frazeologii
- odnosi się do postaw bohaterów fikcyjnych i opisuje otaczającą ich rzeczywistość
- dostrzega zależność między przenośnym znaczeniem a intencją nadawcy wypowiedzi w tekstach poetyckich i reklamowych, wskazuje elementy o charakterze perswazyjnym
- konfrontuje swoje reakcje czytelnicze z innymi odbiorcami
- objaśnia funkcję analizowanych elementów świata przedstawionego w utworze epickim oraz środków stylistycznych w utworze poetyckim (w tym rozróżnia ożywienie i uosobienie jako rodzaje przenośni)
- wykorzystuje wiedzę na temat wersu, zwrotki, rymu, rytmu, refrenu do interpretacji utworu
- objaśnia znaczenie i funkcję środków poetyckich, takich jak: przenośnia, porównanie, epitet, wyraz dźwiękonaśladowczy
- wyróżnia wśród przekazów audiowizualnych programy informacyjne, rozrywkowe, reklamy; dostrzega różnice między celem tych programów

- charakteryzuje i ocenia bohaterów oraz ich postawy odnoszące się do takich wartości, jak np. miłość – nienawiść, przyjaźń – wrogość; konfrontuje sytuację bohaterów z własnymi doświadczeniami
- wyodrębnia elementy dzieła filmowego, zna główne etapy powstawania filmu i przedstawienia, rozumie pojęcie adaptacji
- określa zadania twórców dzieła filmowego i teatralnego – aktora, reżysera, dekoratora, suflera, reżysera

III TWORZENIE WYPOWIEDZI

1. MÓWIENIE:

- przedstawia i uzasadnia własne stanowisko w związku ze sposobem rozwiązania problemu, wykonania zadania, formułuje twórcze uwagi
- podejmuje rozmowę na temat przeczytanej lektury dzieła także spoza kanonu lektur przewidzianych programem nauczania w klasie piątej; omawia je w odniesieniu do innych dzieł także spoza kanonu lektur
- interpretuje metaforyczne i symboliczne treści utworów literackich i plastycznych
- udziela wyczerpujących wypowiedzi poprawnych pod względem konstrukcyjnym i stylistycznym
- w rozmowie związanej z lekturą, filmem czy codziennymi sytuacjami stosuje frazeologizmy i przysłowia związane z omawianą tematyką
- poprawnie stosuje formy czasu teraźniejszego oraz formy rodzaju męskoosobowego i niemęskoosobowego w czasach przeszłym i przyszłym
- zaznacza akcenty logiczne, stosuje pauzy, dostosowuje tempo recytacji do treści utworu
- dokonuje samokrytyki wypowiedzi i doskonali ją pod względem konstrukcji i języka
- wypowiada się logicznie i w sposób uporządkowany: opowiada zdarzenia w porządku chronologicznym, streszcza utwory fabularne, świadomie wykorzystuje wyrazy określające następstwo czasowe, zwłaszcza przysłowki i wyrażenia przymkowe
- w sposób uporządkowany opisuje przedmiot, miejsce, krajobraz, postać, obraz, ilustrację, plakat, stosując słownictwo służące do formułowania ocen i opinii, emocji i uczuć (np. epitety, porównania, zdrobnienia, poprawnie używa odpowiedniego stopnia przymiotnika i przysłówka)

2. PISANIE:

- tworzy samodzielne wypowiedzi cechujące się ciekawym ujęciem tematu, pomysłową formą, poprawną konstrukcją oraz właściwym doбором środków językowych
- wykazuje się szczególną dbałością o poprawność ortograficzną, interpunkcyjną, fleksyjną i składniową oraz estetykę zapisu wypowiedzi
- świadomie stosuje wiedzę językową w zakresie treści materiałowych przewidzianych programem nauczania słownictwa, składni, fleksji i fonetyki
- potrafi zastosować reguły ortograficzne w sytuacjach nietypowych (np. wykorzystać wiedzę o wyrazach pochodnych i rodzinie wyrazów, pisowni *nie* w przeciwstawieniach)
- przekształca zdania złożone w pojedyncze i odwrotnie, a także zdania w równoważniki zdań i odwrotnie – odpowiednio do przyjętego celu
- uzasadnia własne zdanie, podaje odpowiednie przykłady, np. z lektury
- w wypowiedziach związanych z lekturą, filmem czy codziennymi sytuacjami stosuje frazeologizmy i przysłowia związane z omawianą tematyką
- komponuje i przekształca plan wypowiedzi
- pisze opowiadanie twórcze, list z perspektywy bohatera, baśń
- układa życzenia, gratulacje, zapisuje przepis, instrukcję, ogłoszenie, zaproszenie

- pisze logiczne i uporządkowane pod względem chronologicznym opowiadanie, streszcza utwory fabularne, świadomie wykorzystuje wyrazy określające następstwo czasowe; opowiada z perspektywy świadka i uczestnika zdarzeń (pamiętnik, dziennik)
- zapisuje dialog w opowiadaniu
- w sposób uporządkowany opisuje przedmiot, miejsce, krajobraz, postać, stosując słownictwo służące do formułowania ocen i opinii, emocji i uczuć (np. epitety, porównania, zdrobnienia)
- w opisie dzieła kultury stosuje słownictwo wyrażające stosunek odbiorcy wobec dzieła
- sprawnie stosuje wiedzę językową w zakresie: słownictwa (dba o poprawność słownikową tworzonych wypowiedzi, odpowiednio dobiera wyrazy bliskoznaczne i przeciwstawne, wzbogacając tekst w zależności od formy wypowiedzi i sytuacji komunikacyjnej), składni (tworzy ciekawe pod względem składniowym wypowiedzi, stosuje się do zasad poprawności logiczno-składniowej, dba o poprawną interpunkcję wypowiedzeń złożonych), fleksji (w wypowiedziach stosuje w poprawnych formach odmienne i nieodmienne części mowy przewidziane w programie nauczania, w tym poprawnie stosuje formy czasu teraźniejszego oraz formy rodzaju męskoosobowego i niemęskoosobowego w czasach przeszłym i przyszłym), fonetyki (biegle stosuje wiadomości z zakresu fonetyki i wykorzystuje je w poprawnym zapisie wyrazów)
- w tekstach świadomie stosuje wyrazy bliskoznaczne, zastępuje powtarzające się w tekście wyrazy odpowiednimi zaimkami
- w wypowiedziach gromadzi wyrazy określające i nazywające cechy charakteru na podstawie zachowań i postaw
- stosuje akapit jako znak logicznego wyodrębnienia fragmentów wypowiedzi

WYMAGANIA EDUKACYJNE Z JĘZYKA POLSKIEGO W KLASIE 6 SZKOŁY PODSTAWOWEJ

I ODBIÓR WYPOWIEDZI I WYKORZYSTANIE ZAWARTYCH W NICH INFORMACJI

1. SŁUCHANIE:

- w rozmowie i innych sytuacjach komunikacyjnych celowo odwołuje się do wypowiedzi innych osób, nawiązuje do nich podczas własnej wypowiedzi, cytuje wypowiedzi innych
- dokonuje selekcji informacji w celu wykorzystania ich w sytuacjach nietypowych
- dostrzega zależność między przerośnym znaczeniem a intencją nadawcy wypowiedzi w tekstach poetyckich i reklamowych, wskazuje elementy o charakterze perswazyjnym
- w sytuacjach typowych odróżnia fakty od opinii
- odróżnia informacje ważne od mniej ważnych
- na podstawie słuchanego tekstu tworzy notatkę, pisze krótkie streszczenie
- omawia przesłanie baśni, objaśnia morał bajki, wyjaśnia metaforyczny charakter mitu
- na podstawie intonacji odróżnia zdania neutralne od wykrzyknikowych

2. CZYTANIE:

- czyta ze zrozumieniem na poziomie krytyczno-twórczym teksty spoza listy lektur
- interpretuje utwory poetyckie i prozatorskie
- wyszukuje w wypowiedzi informacje wyrażone pośrednio i wykorzystuje je w wypowiedzi np. opisującej lub oceniającej postać fikcyjną lub rzeczywistą
- oddziela informacje ważne od drugorzędnych i wykorzystuje je w odczytaniu znaczeń dosłownych i przerośnych
- wykorzystuje treści zawarte w artykule, instrukcji, przepisie, tabeli, schemacie i notatce

- nazywa intencje nadawcy komunikatu, dostrzega zależność między przerośnym znaczeniem a intencją nadawcy wypowiedzi
- nazywa osobę mówiącą w tekście w zależności od rodzaju utworu (podmiot liryczny, narrator)
- w sytuacjach typowych odróżnia fakty od opinii
- wskazuje typowe elementy stylistyczne i graficzne w zaproszeniach, życzeniach, ogłoszeniach, zawiadomieniach, instrukcjach, przepisach
- dostrzega relacje między takimi elementami konstrukcji, jak tytuł, wstęp, rozwinięcie, zakończenie, akapity
- głośno czyta utwory, wykorzystując umiejętność poprawnej artykulacji i intonacji, aby oddać sens odczytywanego tekstu
- interpretuje głośno wybrane fragmenty prozy
- rozumie funkcje użytych w tekście zdań pojedynczych rozwiniętych i nierozwiniętych, pojedynczych i złożonych, równoważników zdań
- rozumie funkcję użytych form przypadków, liczb, osób, czasów w tekstach literackich, użytkowych, reklamowych
- wykorzystuje wiedzę o języku podczas analizy różnych tekstów kultury

3. DOCIERANIE DO INFORMACJI:

- wybiera i wykorzystuje informacje z różnych źródeł (np. czasopism, stron internetowych) we własnych wypowiedziach o charakterze informacyjnym lub oceniającym
- w zależności od celu poszukiwań świadomie wybiera odpowiedni słownik (słownik ortograficzny, słownik wyrazów bliskoznacznych, słownik języka polskiego, słownik wyrazów obcych, słownik frazeologiczny)
- konfrontuje ze sobą informacje zgromadzone na podstawie różnych źródeł
- wybiera informacje niewyrażone wprost z różnych źródeł, np. czasopism, stron internetowych

II ANALIZA I INTERPRETACJA TEKSTÓW KULTURY

- porównuje funkcję analizowanych elementów świata przedstawionego w różnych utworach epickich, poetyckich, dramatycznych
- wskazuje elementy baśni, legendy, bajki, mitu w innych tekstach kultury oraz odnajduje i omawia nawiązania do tego typu utworów we współczesnych tekstach kultury, np. opowiadaniach, powieściach, reklamach, oraz w języku, np. we frazeologii
- odnosi się do postaw bohaterów fikcyjnych i opisuje otaczającą ich rzeczywistość
- dostrzega zależność między przerośnym znaczeniem a intencją nadawcy wypowiedzi w tekstach poetyckich i reklamowych, wskazuje elementy o charakterze perswazyjnym
- konfrontuje swoje reakcje czytelnicze z innymi odbiorcami
- objaśnia funkcję analizowanych elementów świata przedstawionego w utworze epickim oraz środków stylistycznych w utworze poetyckim (w tym rozróżnia ożywienie i uosobienie jako rodzaje przerośni)
- identyfikuje baśń, legendę, mit, bajkę, komiks, opowiadanie, powieść, fraszkę, wiersz, przysłowie
- omawia funkcje elementów realistycznych i fantastycznych w: baśniach, legendach, mitach, bajkach, opowiadaniu, powieści
- wykorzystuje wiedzę na temat wersu, zwrotki, rymu, rytmu, refrenu do interpretacji utworu
- nazywa elementy świata przedstawionego w utworze dramatycznym
- rozumie powiązania między częściami utworu dramatycznego (akt, scena)

- dostrzega zależność między rodzajem i funkcją komunikatu a jego odbiorcą (programy edukacyjne, rozrywkowe, informacyjne, reklamy)
- wyróżnia wśród przekazów audiowizualnych programy informacyjne, rozrywkowe, reklamy; dostrzega różnice między celem tych programów
- charakteryzuje i ocenia bohaterów oraz ich postawy odnoszące się do takich wartości, jak np. miłość – nienawiść, przyjaźń – wrogość, prawda – kłamstwo, wierność – zdrada; konfrontuje sytuację bohaterów z własnymi doświadczeniami
- analizuje elementy świata przedstawionego w utworze epickim, takie jak: czas, miejsce, bohaterowie, zdarzenia, wątek
- omawia zależność osoby mówiącej (narratora, podmiotu lirycznego) i świata ukazanego w utworze

III TWORZENIE WYPOWIEDZI

1. MÓWIENIE:

- przedstawia i uzasadnia własne stanowisko w związku ze sposobem rozwiązania problemu, wykonania zadania, formułuje twórcze uwagi
- podejmuje rozmowę na temat przeczytanej lektury, dzieła także spoza kanonu lektur przewidzianych programem nauczania w klasie szóstej; omawia je w odniesieniu do innych dzieł także spoza kanonu lektur
- interpretuje metaforyczne i symboliczne treści utworów literackich i plastycznych, tworzy wypowiedź zróżnicowaną stylistycznie w zależności od intencji nadawcy, sytuacji komunikacyjnej i rodzaju adresata
- tworzy wypowiedź zróżnicowaną ze względu na funkcję komunikatu (ekspresyjna, impresyjna, poetycka)
- uzasadnia własne zdanie w rozmowie, podaje odpowiednie przykłady, cytuje, stosuje się do reguł grzecznościowych
- zadaje pytania alternatywne (przedstawia rozmówcy możliwości rozwiązania problemu)
- udziela wyczerpujących wypowiedzi poprawnych pod względem konstrukcyjnym i stylistycznym
- posługuje się przysłowiami i powiedzeniami regionalnymi
- w rozmowie związanej z lekturą, filmem czy codziennymi sytuacjami stosuje frazeologizmy i przysłowia związane z omawianą tematyką
- poprawnie stosuje formy czasu teraźniejszego oraz formy rodzaju męskoosobowego i niemęskoosobowego w czasach przeszłym i przyszłym
- w opisie dzieła kultury stosuje słownictwo wyrażające stosunek odbiorcy wobec dzieła
- interpretuje przenośne treści utworów poetyckich przewidzianych w programie nauczania
- zaznacza akcenty logiczne, stosuje pauzy, dostosowuje tempo recytacji do treści utworu
- wykorzystuje wiedzę o częściach mowy podczas tworzenia własnej wypowiedzi
- dokonuje samokrytyki wypowiedzi i doskonali ją pod względem konstrukcji i języka

2. PISANIE:

- tworzy samodzielne wypowiedzi cechujące się ciekawym ujęciem tematu, pomysłową formą, poprawną konstrukcją oraz właściwym doбором środków językowych
- wykazuje się dbałością o poprawność ortograficzną, interpunkcyjną, fleksyjną i składniową oraz estetykę zapisu wypowiedzi
- świadomie stosuje wiedzę językową w zakresie treści materiałowych przewidzianych programem nauczania słownictwa, składni, fleksji i fonetyki
- potrafi zastosować reguły ortograficzne w sytuacjach nietypowych (np. wykorzystać wiedzę o wyrazach pochodnych i rodzinie wyrazów, pisowni *nie* w przeciwstawieniach)

- przekształca zdania złożone w pojedyncze i odwrotnie, a także zdania w równoważniki zdań i odwrotnie – odpowiednio do przyjętego celu
- wprowadza i przekształca różne typy wypowiedzi w zależności od celu i intencji wypowiedzi (zdania pojedyncze i złożone, równoważniki zdań)
- uzasadnia własne zdanie, podaje odpowiednie przykłady, np. z lektury
- w wypowiedziach związanych z lekturą, filmem czy codziennymi sytuacjami stosuje frazeologizmy i przysłowia związane z omawianą tematyką
- komponuje i przekształca plan wypowiedzi
- pisze opowiadanie twórcze, list z perspektywy bohatera, baśń, sprawozdanie
- świadomie wprowadza dialog, słownictwo opisujące przeżycia bohaterów jako element ożywiający akcję
- tworzy folder, charakterystykę, komiks
- w opisie dzieła kultury stosuje słownictwo wyrażające stosunek odbiorcy wobec dzieła
- dokonuje samodzielnej autokorekty napisanego tekstu
- sprawnie stosuje wiedzę językową w zakresie: słownictwa (dba o poprawność słownikową tworzonych wypowiedzi, odpowiednio dobiera wyrazy bliskoznaczne i przeciwstawne, wzbogacając tekst w zależności od formy wypowiedzi i sytuacji komunikacyjnej), składni (tworzy ciekawe pod względem składniowym wypowiedzi, stosuje się do zasad poprawności logiczno-składniowej, dba o poprawną interpunkcję wypowiedzi złożonych, wydziela przecinkiem lub wpisuje w nawias wypowiedzenia wtrącone), fleksji (w wypowiedziach stosuje w poprawnych formach odmienne i nieodmienne części mowy przewidziane w programie nauczania, w tym poprawnie stosuje formy czasu teraźniejszego oraz formy rodzaju męskoosobowego i niemęskoosobowego w czasach przeszłym i przyszłym), fonetyki (biegle stosuje wiadomości z zakresu fonetyki i wykorzystuje je w poprawnym zapisie wyrazów)

WYMAGANIA EDUKACYJNE Z JĘZYKA POLSKIEGO W KLASIE 7 SZKOŁY PODSTAWOWEJ

I KSZTAŁCENIE LITERACKIE I KULTUROWE

1. SŁUCHANIE:

- słucha i rozumie wypowiedzi kolegów i nauczyciela jako aktywny uczestnik różnych sytuacji mówienia w czasie zajęć lekcyjnych
- odczytuje i interpretuje zabiegi związane z prezentacją walorów artystycznych nagrania wzorcowej recytacji
- analizuje i wykorzystuje w nowych sytuacjach dydaktycznych informacje wybrane z wysłuchanego tekstu
- słucha nagrań recytacji utworów poetyckich i prozatorskich oraz dostrzega i ocenia zabiegi związane z prezentacją walorów artystycznych tekstu
- interpretuje wysłuchany tekst, uwzględniając intencję jego nadawcy

2. CZYTANIE TEKSTÓW PISANYCH I ODBIÓR INNYCH TEKSTÓW KULTURY:

- Płynnie czyta różne teksty (zarówno współczesne, jak i dawne, przewidziane w programie nauczania) na poziomie dosłownym, przenośnym i symbolicznym, stosując się do zasad poprawnej interpunkcji, akcentowania, intonacji oraz uwzględnia budowę wersyfikacyjną, a także organizację rytmiczną utworu poetyckiego
- samodzielnie interpretuje teksty pisane i inne teksty kultury, uwzględniając intencję nadawcy oraz konteksty niezbędne do interpretacji
- praktycznie wykorzystuje informacje wybrane z tekstu literackiego, popularnonaukowego, naukowego
- krytycznie ocenia i wartościuje treści, zachowania i postawy przedstawione w utworach w odniesieniu do systemu moralnego i etycznego

- wartościuje zachowania i postawy bohaterów, uwzględniając motywy ich postępowania i odwołując się do ogólnie przyjętych zasad moralnych
- ustosunkowuje się do różnych sposobów oddziaływania tekstu na odbiorcę, takich jak perswazja, manipulacja itp.
- określa funkcję środków artystycznego wyrazu, a zwłaszcza symbolu i alegorii
- interpretuje symbole występujące w różnych tekstach kultury

II KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE (GRAMATYKA JĘZYKA POLSKIEGO, KOMUNIKACJA JĘZYKOWA I KULTURA JĘZYKA, ORTOGRAFIA I INTERPUNKCJA

- wykorzystując wiedzę o języku, odczytuje sensy symboliczne i przenośne w tekstach kultury jako efekt świadomego kształtowania warstwy stylistycznej wypowiedzi
- świadomie poszerza wiedzę językową i wykorzystuje ją we własnych wypowiedziach, dokonuje korekty własnych tekstów
- analizuje elementy językowe w tekstach kultury (reklama, plakat, piosenka) wykorzystując wiedzę o języku w zakresie:
 - fonetyki (zna różnicę między głoską a literą; rozróżnia samogłoski i spółgłoski, głoski dźwięczne, bezdźwięczne, ustne, nosowe; wie, na czym polega zjawisko upodobnień pod względem dźwięczności i uproszczeń grup spółgłoskowych, utraty dźwięczności w wygłosie), dostrzega rozbieżności między mową a pismem
 - słowotwórstwa i słownictwa (wie, czym jest wyraz podstawowy i pochodny, podstawa słowotwórcza, formant, rdzeń, rodzina wyrazów; rozumie różnicę między wyrazem pokrewnym a bliskoznacznym, dostrzega zróżnicowanie formantów pod względem ich funkcji, rozumie różnicę między realnym a słowotwórczym znaczeniem wyrazów, odróżnia typy wyrazów złożonych), zna typy skrótów i skrótowców i stosuje zasady interpunkcji w ich zapisie, świadomie wzbogaca zasób własnego słownictwa o przysłowia, powiedzenia, frazeologizmy itp., odróżnia synonimy od homonimów
 - fleksji (stosuje wiedzę o częściach mowy w poprawnym zapisie partykuły *nie* z różnymi częściami mowy, rozpoznaje imiesłowy, zna zasady ich tworzenia i odmiany)
 - składni (wykorzystuje wiedzę o budowie wypowiedzenia pojedynczego i złożonego w przekształcaniu zdań pojedynczych na złożone i odwrotnie oraz wypowiedzeń z imiesłowowym równoważnikiem zdania na zdanie złożone i odwrotnie, dokonuje przekształceń z mowy zależnej na niezależną i odwrotnie)

III TWORZENIE WYPOWIEDZI (ELEMENTY RETORYKI, MÓWIENIE I PISANIE)

- buduje spójne, logiczne, rzeczowe wypowiedzi na podany temat, w których przedstawia własne stanowisko, lub za pomocą popartych przykładami argumentów uwzględniających różne konteksty kulturowe dowodzi przyjętych racji
- uczestniczy w dyskusji jako dyskutant lub przewodniczący, rzeczowo przedstawia swoje stanowisko i wnioski, używając środków językowych wyrażających stosunek mówiącego do przedstawianych treści i nawiązując do wypowiedzi przedmówców,
- udowadnia swoje racje za pomocą rzeczowych argumentów ułożonych w logiczny wywód
- interpretuje głosowo wygłaszany z pamięci lub czytany tekst, uwzględniając funkcję zastosowanych środków stylistycznych
- oceniając pracę innych, przedstawia krytyczną, rzeczową refleksję wynikającą z wnikliwej analizy wykonanych zadań i erudycji polonistycznej
- pisze wypowiedzi oryginalne pod względem sposobu ujęcia tematu, w tym rozprawkę z hipotezą; wykazuje się szczególną dbałością o poprawność językową, bezbłędny zapis, logiczną kompozycję
- tworzy oryginalne notatki, posługując się bogatym słownictwem
- posługując się bogatym słownictwem, redaguje różne formy wypowiedzi, m.in. opowiadanie z elementami dialogu i monologu, opisu, charakterystyki, zróżnicowane

stylistycznie i funkcjonalnie opisy, recenzję i notatkę (różnorodne postaci) oraz pisma użytkowe

- pisze wypowiedzi logiczne, spójne i przejrzyste pod względem kompozycyjnym i poprawne pod względem językowym, stylistycznym, ortograficznym oraz interpunkcyjnym
- charakteryzując postać fikcyjną, ocenia i wartościuje jej zachowania i postawy w odniesieniu do ogólnie przyjętych norm moralnych
- analizuje uczucia własne i bohaterów literackich
- pisze wywiad, wykorzystując zdobytą z różnych źródeł wiedzę na temat podjęty w rozmowie
- opisuje dzieło malarskie z odniesieniem do odpowiednich kontekstów; podejmuje próbę interpretacji tekstu kultury, np. obrazu, plakatu, grafiki
- recytuje tekst poetycki, interpretacje głosowo z uwzględnieniem tematu

V. OBSZARY AKTYWNOŚCI PODLEGAJĄCE OCENIANIU

Przyjmuje się następujące obszary podlegające ocenianiu:

- aktywność na lekcji
- zadania domowe (ćwiczenia, dłuższe wypowiedzi pisemne)
- czytanie
- wypowiedzi ustne
- sprawdziany, testy
- prace klasowe
- kartkówki
- zadania dodatkowe
- recytacja utworów poetyckich

Aktywność na lekcji oceniana jest za pomocą „plusów”. Plus ma motywować do zdobywania i podwyższania umiejętności przedmiotowych i ogólnych.

Plusy dotyczą aktywności i postaw wyrażającymi się takimi osiągnięciami, jak:

- zabrania głosu na lekcji,
- aktywna współpraca w zespole,
- samodzielne odszukiwanie informacji w różnych źródłach,
- zadania praktyczne – niewerbalne wytwory pracy.

Pięć plusów daje ocenę celującą.

Zadania domowe obejmują ćwiczenia z nauki o języku, literatury, ortografii, interpunkcji oraz dłuższe wypowiedzi pisemne przewidziane w programie nauczania.

Czytanie – ocenie podlegają:

- technika czytania (czytanie głośne i wyraźne),
- ciche czytanie ze zrozumieniem,
- czytanie z uwzględnieniem celu (np. informacja, przeżycie).

Wypowiedzi ustne obejmują:

- Dłuższe wypowiedzi na określony temat,
- Recytację poezji i fragmentów prozy.

Sprawdziany – literackie i językowe (w tym dyktanda)

- Sprawdzian z nauki o języku – ilość ustala nauczyciel, ale przynajmniej dwa razy w semestrze,
- Sprawdziany oceniane są w skali punktowej przyjętej w PSO.

Prace klasowe – w formie dłuższego wypracowania lub testu wiadomości i umiejętności –

- Prace klasowe i sprawdziany oceniane są według następującej skali procentowej:

0% - 29% - niedostateczny

30% - 49% - dopuszczający

50% - 69% - dostateczny

70% - 89% - dobry

90% - 95% - bardzo dobry

96% - 100% - celujący

- Dyktanda oceniane są według następujących kryteriów:

- Dyktanda zadawane do poprawy w domu:

0 bł. – bardzo dobry

1 bł. – dobry

2 bł. – dostateczny

3 bł. – dopuszczający

4 bł. – niedostateczny

- Dyktanda pisane w klasie (zapowiedziane, znany tekst lub słownictwo):

klasy IV	klasy V	klasy VI	Klasy VII
0 bł. – cel	0 bł. – cel.	0 bł. – cel	0 bł. – cel.
1- bł. – bdb	1 bł. – bdb	1 bł. - bdb	1bł. (= 3bł. int.) - bdb
2-3 bł. – db	2 bł. – db	2 bł. – db	2 bł. - db
4-5 bł.- dst	3 - 4 bł. - dst	3 bł.- dst	3 bł.- dst
6 bł. – dps	5 bł. – dps	4 bł. – dps	4 bł. – dps
7 bł. – ndst	6 bł. – ndst	5 bł. – ndst.	5 bł. – ndst

Kartkówki - sprawdzają wiedzę i umiejętności uczniów z aktualnie omawianych zagadnień lub znajomość treści lektury. Mogą być przez nauczyciela zapowiedziane, ale nie muszą. Oceniane są według następującej skali:

- 0% - 29% - niedostateczny
- 30% - 49% - dopuszczający
- 50% - 69% - dostateczny
- 70% - 89% - dobry
- 90% - 96% - bardzo dobry
- 100% - celujący

Zadania dodatkowe obejmują:

- Udział w konkursach
- Samodzielne przygotowanie pomocy dydaktycznych
- Czytanie i prezentację utworów literackich spoza kanonu lektur obowiązkowych.
- Foldery, plakaty, monografie

VII KRYTERIA WYSTAWIANIA OCENY ŚRÓDROCZNEJ I ROCZNEJ

1. O ocenie klasyfikacyjnej śródrocznej lub rocznej decydują przede wszystkim oceny z prac klasowych, testów i sprawdzianów, gdyż one są najważniejsze.
2. Ważne są oceny z kartkówek, prac domowych, odpowiedzi ustnych, samodzielnej pracy na lekcji i pracy w grupie.
3. Pozostałe oceny wpływają na ocenę końcową zawsze na korzyść ucznia.
4. Styl pracy ucznia jest dodatkowym czynnikiem, który może podwyższyć (lub obniżyć) ocenę o 0,5 stopnia.

VIII DOSTOSOWANIE PSO Z JĘZYKA POLSKIEGO DO MOŻLIWOŚCI UCZNIÓW ZE SPECJALNYMI WYMAGANIAMI EDUKACYJNYMI.

1. Uczniowie ze specyficznymi trudnościami edukacyjnymi oceniani są zgodnie z zaleceniami zawartymi w opinii poradni pedagogiczno-psychologicznej:
 - a) przy ocenie prac pisemnych uczniów ze stwierdzoną dysleksją, dysortografią i dysgrafią redagowanych na lekcji nie bierze się pod uwagę poprawności ortograficznej i interpunkcyjnej, ale przede wszystkim komunikatywność wypowiedzi, sposób ujęcia i rozwinięcia tematu, spójność tekstu i czytelność zapisu, z pominięciem zaburzeń strony graficznej pisma. Wypracowania zadawane do domu oceniane są tak, jak wszystkich pozostałych uczniów, gdyż dziecko powinno korzystać ze słownika ortograficznego.

- b) dyktanda pisane w klasie uczeń zobowiązany jest poprawić „do skutku” (bezbłędne przepisanie tekstu dyktanda z uwzględnieniem poprawek nanoszonych przez nauczyciela, uzasadnienie pisowni wyrazów, w których dziecko popełniło błąd). Ocenie podlegają dyktanda poprawiane w domu ze słownikiem ortograficznym. Brak poprawy skutkuje oceną niedostateczną.
2. Dla uczniów z obniżonymi wymaganiami edukacyjnymi nauczyciel może zastosować wydłużony czas pisania, sprawdziany i kartkówki o obniżonym stopniu trudności oraz zróżnicowane sposoby oceniania.
3. Uczniowie posiadający opinię poradni psychologiczno-pedagogicznej o specyficznych trudnościach w uczeniu się, uczniowie posiadający orzeczenie o potrzebie nauczania indywidualnego oraz orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego dla uczniów z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim są oceniani z uwzględnieniem zaleceń poradni.
- a) Nauczyciel dostosowuje wymagania edukacyjne do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych ucznia posiadającego opinię poradni psychologiczno-pedagogicznej o specyficznych trudnościach w uczeniu się oraz orzeczenie o potrzebie nauczania indywidualnego zgodnie z zaleceniami poradni. Nauczyciel może zastosować m.in. sprawdziany o obniżonym stopniu trudności, wydłużony czas pisania, zróżnicowane sposoby oceniania sprawdzianów.
- b) Zakres dostosowania wymagań oraz cele do osiągnięcia uczniów posiadających orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego określa indywidualny program edukacyjno-terapeutyczny (IPET), uwzględniający zalecenia zawarte w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego.
- c) W stosunku do wszystkich uczniów posiadających dysfunkcję zastosowane zostaną zasady wzmacniania poczucia własnej wartości, bezpieczeństwa, motywowania do pracy i doceniania małych sukcesów.

IX UMOWA Z UCZNIAMI

1. Każdy uczeń jest oceniany zgodnie z zasadami sprawiedliwości.
2. Ocenie podlegają wszystkie wymienione formy aktywności ucznia.
3. Prace klasowe są obowiązkowe. Jeżeli z przyczyn losowych uczeń opuścił pracę klasową lub sprawdzian powinien ją napisać w terminie uzgodnionym z nauczycielem. Niezgłoszenie się w wyznaczonym terminie skutkuje oceną niedostateczną.

4. Ocenę niedostateczną, dopuszczającą lub dostateczną można poprawiać tylko raz w terminie uzgodnionym z nauczycielem, jednak nie później niż w ciągu dwóch tygodni od oddania poprawionej pracy przez nauczyciela.
5. Oceny ze sprawdzianów i prac klasowych są najważniejsze.
6. Nie przewiduje się poprawy kartkówek i dyktand.
7. Jeżeli uczeń na I półroczu otrzymał ocenę niedostateczną ma obowiązek uzupełnić i poprawić wiedzę oraz umiejętności, co najmniej na ocenę dopuszczającą w II półroczu – w terminie uzgodnionym z nauczycielem.
8. Aktywność ucznia jest odnotowywana za pomocą plusów. Za pięć plusów uczeń otrzymuje ocenę celującą.
9. Uczeń może być czterokrotnie nieprzygotowany do zajęć. Za każdym razem otrzymuje minus. Każde kolejne nieprzygotowanie skutkuje oceną niedostateczną. Za nieprzygotowanie do zajęć uznaje się również brak zadania domowego.
10. Za brak wypracowania, na napisanie którego uczeń miał dłuższy czas, otrzymuje ocenę niedostateczną. Może jednak poprawić ocenę, oddając zaległą pracę w terminie uzgodnionym z nauczycielem.
11. Uczeń jest zobowiązany do uzupełnienia wiedzy i umiejętności oraz notatek w zeszytach i ćwiczeniach, jeżeli z powodu nieobecności lub innych przyczyn powstały braki i zaległości
12. Wszystkie inne postanowienia znajdują się w statucie szkoły..

X EWALUACJA PSO

System oceniania z języka polskiego będzie podlegał ewaluacji za pomocą analizy dokumentacji, pomiaru dydaktycznego, ankiet i innych narzędzi.

Przedmiotowy System Oceniania z języka polskiego opracowała Marzenna Woltman po uprzedniej konsultacji z nauczycielami języka polskiego.